

Arrest

nr. 285 709 van 6 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Koerdische origine en heeft u de Iraanse nationaliteit. U bent afkomstig uit Urmia, gelegen in de provincie West-Azerbeidzjan (Iran), maar was tot 2013 of 2014 woonachtig in het dorp Gangachin, tevens gelegen in de provincie West-Azerbeidsjan. U was in Iran werkzaam in de kledingswinkel van uw oom op de markt van Sero. U bent in 2017 bekeerd tot het christendom. Vanaf 2012 werd u actief als sympathisant voor de Koerdische politieke partij PJAK (Partiya Jiyana Azad a Kurdistanê of Party of Free Life for Kurdistan). U wou iets doen voor de Koerdische zaak. U kwam toen in contact met de partij via S. (...), die lid was. U verrichtte sindsdien allerlei logistieke taken voor de partij. Zo bewaarde u zaken hen voor zoals pamfletten, boeken en vlaggen in uw winkel in Sero

die ze achteraf kwamen ophalen. Op aangeven van kameraad S. (...) werkte u bij dit alles samen met F. B. (...), die net zoals u sympathisant was van de partij. Op 8 mei 2015 moest u in Mahabad zijn om daar kledij aan een klant te leveren. U werd toen vergezeld door F. (...) die met zijn auto reed en spullen van PJAK had meegenomen om daarna af te leveren in Sardasht. Jullie verborgen deze spullen tussen de kleren. Die dag was de situatie in Mahabad gespannen door een betoging die er gehouden werd naar aanleiding van de verkrachting en de zelfmoord in een hotel van een Koerdisch meisje. Zij was aangerand door een medewerker van Ettelaat (veiligheidsdienst). U leverde uw bestelling af in Mahabad. F. (...) werd daarna behoorlijk zenuwachtig door de aanwezigheid van de politie ter plaatse en het materiaal van PJAK in jullie wagen en begon daarom sneller te rijden. Dit trok evenwel de aandacht van de politie die jullie besloot te volgen. Hierop gaf F. (...) nog meer gas om zo aan de politie te ontkomen. Het lukte in eerste instantie ook om de politie af te schudden, maar door de hoge snelheid waarmee jullie reden ging jullie wagen plots overkop. F. (...) verloor hierbij het bewustzijn. U slaagde erin uit de wagen te geraken en vluchtte in paniek weg. U keerde hierop terug naar huis in Urmia. Daar aangekomen vertelde u alles aan uw vader die hierna contact opnam met de vader van F. (...). Zij kenden elkaar. Zo vernamen jullie ongeveer twee dagen na het ongeluk dat F. (...) was opgepakt en zijn eigen vader hem niet in het hospitaal mocht bezoeken. Hierop stuurde uw vader u twee dagen na de feiten naar uw oom in het dorp Gangachin, waar u de volgende vijftien tot twintig dagen of tot uw vertrek naar Turkije zou verblijven. Ondertussen werd door de autoriteiten in de auto van F. (...) het bewuste PJAK materiaal aangetroffen en twee dagen na zijn opname in het ziekenhuis kwam Ettelaat langs bij F. (...) thuis en doorzocht zijn woning. Na ongeveer een maand in het ziekenhuis te hebben verbleven, werd F. (...) overgebracht naar een gebouw van Ettelaat in Mahabad. In die periode wisten jullie niet waar hij vastzat. Hij werd toen ondervraagd en gemarteld en gaf uiteindelijk uw naam aan de autoriteiten. U vernam dit ongeveer veertig dagen na het ongeluk van de vader van F. (...). Deze had dit op zijn beurt vernomen van de advocaat F. (...) die dit van F. (...) zelf had. Twee dagen nadat jullie dit nieuws vernamen, viel Ettelaat een eerste keer binnen in uw woning in Urmia. Ze vroegen naar u, doorzochten de woning en namen uw vader mee naar het kantoor van Ettelaat voor ondervraging. Nog diezelfde dag werd hij vrijgelaten. Tot uw vertrek uit Iran kwam Ettelaat ongeveer vijf of zes keer langs bij u thuis en dit in een tijdsperiode van één maand. De eerste drie keer namen ze ook telkens uw vader mee voor ondervraging. U besloot hierdoor Iran te verlaten. In juli 2015 verliet u Gangachin en stak illegaal te voet de grens met Turkije over. U kwam eerst terecht in het stadje Yuksek, waar u ongeveer anderhalve maand bij een kennis van u verbleef. Van daar ging u verder naar de stad Van, waar u ongeveer een week tot tien dagen verbleef bij de smokkelaar. U reisde vervolgens vanuit Van verder naar Istanboel, waar u ongeveer drie dagen verbleef, om van daar de bus naar Izmir te nemen. Na één nacht in Izmir verbleven te hebben, ondernam u de oversteek via zee naar Griekenland. Vanuit Griekenland reisde u via Noord-Macedonië, Slovenië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland verder naar Denemarken, waar u in oktober 2015 aankwam. U verbleef vervolgens in Denemarken tot begin 2021 en diende er tijdens uw verblijf twee verzoeken om internationale bescherming in, die telkens werden geweigerd. U verwees toen naar de problemen die u kende door uw activiteiten voor PJAK en uw latere bekering in 2017 in Denemarken tot het christendom. Er werd echter geen geloof gehecht aan uw relaas.

Begin 2021 verliet u Denemarken en kwam naar België. Op 15 februari 2021 diende u hier in België een verzoek om internationale bescherming in. U bent in België tevens actief voor PJAK. F. (...) zit ondertussen nog steeds in Iran in de gevangenis als gevolg van de gebeurtenissen in 2015. Hij diende ook een paar keer te verschijnen voor de rechtbank en u vernam laatst van uw familie in Iran dat het vonnis in zijn zaak werd uitgesteld. U vreest bij terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden omwille van uw activiteiten daar in het verleden voor PJAK.

Op 22 juli 2022 maakte uw advocaat een e-mail over aan het Commissariaat-generaal waarbij zij liet weten dat de kwaliteit van de vertaling tijdens het eerste persoonlijk onderhoud ondermaats was en de notities van het persoonlijk onderhoud hierdoor doorspekt zijn met fouten. U zou deze uit frustratie verscheurd hebben.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw karte melli (nationale kaart); een bundel documenten van uw activiteiten voor PJAK in België, waaronder een bevestigingsbrief van PJAK van uw profiel als sympathisant van de partij d.d. 6 januari 2022, foto's van een Zoom-vergadering met leden en sympathisanten van PJAK, foto's van twee verschillende betogingen voor het Iraanse consulaat in Brussel en foto's van een PJAK festival tijdens Iraans nieuwjaar (Noroez); en een bundel documenten van uw bekering tot het christendom, waaronder uw doopcertificaat, attesten van de kerken die u bezocht in Denemarken en een attest van de Iraanse kerk van Brussel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U werd tijdens uw twee persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal op 20 mei en 22 september 2022 bijgestaan door een tolk die het Kurmanji machtig is. Uw persoonlijk onderhoud op 19 augustus 2022 werd vroegtijdig en met uw goedkeuring stopgezet nadat bleek dat de voorziene tolk enkel Sorani en niet Kurmanji sprak. Hiermee werd voldaan aan uw vraag bij de registratie van uw verzoek d.d. 15 februari 2021 om tijdens het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming bijstand te krijgen van een tolk die de taal Kurmanji beheerst. Desalniettemin merkte uw advocaat op 22 juli 2022 via mail op dat de kwaliteit van de vertaling tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ondermaats was zonder dit evenwel toen verder te verduidelijken (administratief dossier, e-mail advocaat Eva Vangoidsenhoven d.d. 22 juli 2022). Bij het begin van het tweede persoonlijk onderhoud op 19 augustus 2022 op het Commissariaat-generaal merkte uw advocaat op dat u na het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal haar had meegedeeld dat dit onderhoud niet in het Kurmanji verliep zoals was aangegeven, maar in het Sorani en dat u dit toen niet durfde mee te delen. Bijgevolg deden zich tijdens dit onderhoud heel veel vertaalproblemen voor (notities persoonlijk onderhoud 19 augustus 2020 [hierna CGVS II], p. 1). U beaamde dit vervolgens door aan te geven dat de tolk tijdens dit eerste persoonlijk onderhoud geen Kurmanji kon spreken, u daarom sommige zaken tot drie keer toe moest herhalen en deze u niet begreep (CGVS II, p. 2). Deze uitleg kan evenwel niet gevolgd worden en dit om verschillende redenen. Zo werd u bij het begin van dit eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS meegedeeld dat het onderhoud zou verlopen met bijstand van een tolk Kurmanji. U merkte hierbij op dat u soms woorden in het Farsi gebruikt. De tolk gaf hierbij te kennen dat u zich hierover geen zorgen moest maken want dat deze ook het Farsi machtig was (notities persoonlijk onderhoud CGVS 20 mei 2022 [hierna CGVS I], p. 2). Na uitleg van het verloop van het persoonlijk onderhoud, de rol van de tolk, de advocaat en de asielzoeker en nadat uw gekozen woonplaats werd geverifieerd, werd u de vraag gesteld of u de tolk begreep. U antwoordde hierop toen bevestigend (CGVS I, p. 1 en 2). Wanneer u vervolgens ter verduidelijking werd meegedeeld dat u eventuele vertaalproblemen doorheen het onderhoud onmiddellijk moest melden, stemde u ook hiermee in (CGVS I, p. 2). Vervolgens maakte u doorheen dit ganse onderhoud op geen enkel ogenblik melding van enige vertaalproblemen of van het feit dat u door de tolk niet in het Kurmanji maar wel in het Sorani zou aangesproken zijn. Ook wanneer uw advocaat op het einde van dit onderhoud werd gevraagd of er reeds toevoegingen waren, maakte deze geen melding van enige vertaalproblemen (CGVS I, p. 16). Ofschoon er in de opmerkingen op de notities van dit persoonlijk onderhoud naderhand door uw advocaat werd opgemerkt dat u tijdens dit onderhoud vertaalproblemen had opgemerkt en hierdoor veel fouten in deze notities waren gesloten, lieten u en uw advocaat op dat ogenblik tevens na de aard van dit vertaalprobleem te duiden en desgevallend een overzicht te geven van de concrete fouten die volgens u in deze notities waren gesloten. Ofschoon u bovendien bij het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd ons alsnog schriftelijk te laten weten welke concrete fouten er volgens u in de notities van het eerste persoonlijk onderhoud staan en uw advocaat toen aangaf dit alsnog te zullen overmaken aan het Commissariaat-generaal, liet u vervolgens na hieraan gevolg te geven (CGVS II, p. 2). Bij het begin van het derde persoonlijk onderhoud slaagde u er evenmin in voor dit nalaten enige uitleg te verschaffen en wanneer u vervolgens alsnog in de gelegenheid gesteld mondeling mee te delen welke fouten u had opgemerkt in de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud, nam u deze kans te baat (notities persoonlijk onderhoud CGVS 22 september 2022 [hierna CGVS III], p. 2). Deze opmerkingen werden vervolgens meegenomen bij de beoordeling van uw beschermingsnood. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van Iran naar Europa de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Iran en van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnen. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken in juli 2015 te voet vanuit Iran de grens met Turkije te zijn overgestoken en vervolgens gedurende ongeveer twee maanden in Turkije te hebben verbleven. U verduidelijkte toen tijdens dit verblijf in Turkije eerst twintig dagen bij een nicht van u, vervolgens één week in Van bij de smokkelaar en daarna ongeveer een maand in Istanbul bij de smokkelaar te hebben doorgebracht, alvorens naar Izmir te vertrekken en van daaruit met een rubberboot de oversteek naar Griekenland te maken (verklaring DVZ, vraag 37). Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal evenwel naar dit verblijf in Turkije werd gevraagd, gaf u ditmaal te kennen na de grens met Turkije te hebben overgestoken eerst anderhalve maand bij een kennis genaamd H. K. (...) in de stad

Yukse te hebben verbleven. Van daaruit ging u vervolgens naar de stad Van, waar u een week of tien dagen bij de smokkelaar verbleef alvorens van daaruit verder te reizen naar Istanboel. Daar verbleef u ongeveer drie dagen om van daar vervolgens de bus te nemen naar Izmir en van daaruit met de boot over zee verder te reizen naar Griekenland (hierna CGVS I, p. 8 en 9). Geconfronteerd vervolgens met het feit dat u voorheen op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat u eerst twintig dagen bij een nicht verbleef alvorens naar Van door te reizen en daar één week bij de smokkelaar te verblijven, ontkende u voorheen te hebben verklaard in Turkije bij een 'oom' te hebben verbleven (CGVS I, p. 9). U vervolgens erop gewezen dat u ditmaal stelde ongeveer drie dagen in Istanboel te hebben verbleven, terwijl u voorheen op de Dienst Vreemdelingenzaken nog aangaf ongeveer een maand in Istanboel bij de smokkelaar te hebben verbleven, stelde u tijdens uw eerste gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken een schatting te hebben gegeven aangezien u zich toen niet aan dergelijke vragen over uw verblijflocaties in Turkije had verwacht (CGVS I, p. 9). Uw uitleg ter zake is compleet onvoldoende ter verantwoording van deze opmerkelijke tegenstrijdigheden. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden illegale reiswijze. Het is in dit verband ook uiterst bevreemdend dat u het antwoord schuldig moest blijven wanneer u gevraagd werd uw vertrekdatum uit Iran in de Iraanse kalender te geven, terwijl u er wel in slaagde volgens de westerse kalender aan te geven in juli 2015 uit Iran vertrokken te zijn. U voert ter weerlegging niet één dienstig argument aan. Dat het allemaal zolang geleden is, dat u al zolang in Europa bent en dat u moeilijk kan omschakelen naar de Iraanse kalender, overtuigt niet (CGVS, p. 8). Het tijdstip van uw vertrek uit Iran houdt immers verband met de kern van uw vluchtrelaas. Verwacht mag dan ook worden dat u zich dit nog herinnert in de kalender die u op dat ogenblik gebruikte.

Aansluitend op voorgaande dient nog gewezen te worden op enkele tekortkomingen en incoherenties in uw opeenvolgende verklaringen over uw laatste verblijfsadres in Iran. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken in 2014 van Gangachin verhuisd te zijn naar de wijk Ziabshahr in de stad Urmia en daar tot uw vertrek uit Iran gewoond te hebben (verklaring DVZ, vraag 10). Tijdens uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel plots in 2011 of 2012 vanuit Gangachin naar de stad Urmia te zijn verhuisd, meer bepaald naar de wijk Shahrakyds Wali Aasr (CGVS I, p. 5). Geconfronteerd vervolgens met uw eerdere verklaringen al zou u in 2014 verhuisd zijn naar de wijk Ziabshahr in Urmia, gaf u te kennen voorheen op de Dienst Vreemdelingenzaken inderdaad gezegd te hebben dat u in Zibashahr woonde, omdat u toen veel bij uw broer en zus logeerde die daar woonden. U ontkende evenwel op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard te hebben in 2014 verhuisd te zijn naar Urmia. U verhuisde niet in 2014 maar in 2011 naar Urmia en stelde dit ook zo voorheen op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard te hebben (CGVS I, p. 5). Wanneer u evenwel tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal opnieuw werd gevraagd naar uw verhuis naar Urmia, verklaarde u ditmaal rond 2013 of 2014, vermoedelijk 2014, naar Urmia te zijn verhuisd en daar toen in de wijk Ziba Shahr of de wijk Wali Asr - u herinnert het zich niet meer - gewoond te hebben (CGVS III, p. 7). Het geheel van bovenstaande vaststellingen tast op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid en aldus ook de waarachtigheid van uw asielmotieven aan en doen daarnaast ook vermoeden dat u mogelijks een nog eerder en/of legaal vertrek uit Iran voor de Belgische asielinstanties achterhoudt.

Betreffende de door u aangehaalde persoonlijke problemen met de autoriteiten in Iran ingevolge uw politieke activiteiten voor PJAK dient daarenboven gewezen te worden op een aantal fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen in dit verband afgelegd tijdens uw opeenvolgende persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal, alsook tussen uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en deze afgelegd bij het invullen van de vragenlijst voor het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo situeerde het incident in Mahabad waarbij jullie wagen overkop ging en F. (...) werd gearresteerd op de Dienst Vreemdelingenzaken ergens in mei of juni 2014, terwijl u dit tijdens uw opeenvolgende onderhouds op het Commissariaat-generaal op 8 mei 2015 situeerde waarbij u bovendien aangaf zeker te zijn van deze datum omdat het de ergste dag van uw leven was en bijgevolg in uw geheugen gekerfd staat (CGVS I, p. 14 en CGVS III, p. 3). Dat u er vervolgens evenwel niet in slaagde deze voor u belangrijke gebeurtenis in de Iraanse kalender te geven - nochtans de kalender die u op het ogenblik van de feiten gebruikte -, zet de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling (CGVS I, p. 14 en CGVS III, p. 3). Dat u luidens uw verklaringen daarna naar Europa bent gekomen en dit [ondertussen] allemaal kwijt bent, overtuigt geenszins (CGVS I, p. 8 en 14). Geconfronteerd overigens met deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken, ontkende u voor de Dienst Vreemdelingenzaken deze gebeurtenis in 2014 te hebben gesitueerd (CGVS I, p. 14). Het louter ontkennen van één versie van de feiten volstaat echter niet om de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren. Bovendien had u het op het Commissariaat-generaal over 8 mei terwijl u het op de Dienst Vreemdelingenzaken veel vager had over een dag in de maand mei of juni (CGVS I, p. 14, DVZ vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ter weerlegging hiervan gaf u inderdaad toe voor de Dienst Vreemdelingenzaken zich de exacte datum van deze gebeurtenis niet herinnerd te hebben en daarom daar toen gesproken te hebben over een dag in de

maand mei of in juni, vermoedelijk in de maand mei (CGVS I, p.14). Deze uitleg overtuigt niet om deze incoherentie te verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming kan en mag verwacht worden dat deze alle kerngebeurtenissen die geleid hebben tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst correct in de tijd situeert telkens wanneer daarnaar gepeild wordt.

Er dient daarnaast ook te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen over het belastend materiaal van PJAK dat zich in Mahabad in het voertuig van F. (...) bevond en uw kennis hiervan niet strookten. U gaf aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken aan van het politiek getint materiaal, zoals vlaggen van PJAK, dat de autoriteiten daarna in dit voertuig vonden voorheen op het ogenblik van het ongeval niet op de hoogte te zijn geweest. U wist daar toen niets van (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ofschoon u bij het begin van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat op de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerdelijk werd genoteerd dat u niet wist wat er in de auto zat, want dat u daar wel degelijk had verklaard dat u ervan op de hoogte was dat er 'pamfletten' in de auto lagen, legde u vervolgens later tijdens ditzelfde persoonlijk onderhoud andere weinig coherente en weinig plausibele verklaringen in dit verband af (CGVS I, p. 2). Zo verklaarde u later op het ogenblik van de achtervolging (in tegenstrijd met wat u eerste stelde) niet te hebben geweten wat ervoor belastend materiaal in de auto zat. U vernam dit pas later en vermoedt dat het om vlaggen van PJAK ging (CGVS I, p. 14 en 15). Wat u immers wel weet, is dat er door de politie een zak werd aangetroffen in de auto en dat u daarna van een kameraad van de partij vernam dat F. (...) van plan was geweest twee zakken vol met vlaggen van de partij naar Sardasht te brengen. Hierdoor bent u er redelijk zeker van dat het hier om vlaggen van PJAK ging (CGVS I, p. 15). U gaf vervolgens aan dat u deze twee zakken zelf niet in de auto had gezien en u gevraagd hoe of wanneer deze in de auto waren terechtgekomen, antwoordde u dat deze reeds in de wagen lagen toen u met F. (...) naar Mahabad vertrok en dat F. (...) u hierover niets vertelde. Het enige wat hij u wel vertelde was dat hij ook naar Mahabad moest (CGVS I, p. 15). Op de vraag waarom u dan wegvluchtte na het ongeluk als u niet wist dat er belastend materiaal in de auto lag, gaf u vervolgens aan op het ogenblik dat F. (...) met de wagen versnelde hij u meedeelde dat er iets in de auto lag zonder verder te verduidelijken wat (CGVS I, p. 15). Bij aanvang van uw derde persoonlijk onderhoud liet u weten dat dat in de notities van het eerste persoonlijk onderhoud verkeerdelijk werd genoteerd dat u en F. (...) niet wisten wat jullie gingen doen, wat niet juist is. Jullie wisten op voorhand wat jullie gingen doen. Nog voor jullie vertrek naar Mahabad informeerde F. (...) u immers dat dat hij wat spullen van PJAK met de wagen zou meenemen om deze in Sardasht af te leveren. Deze spullen zaten in een tas die jullie samen verborgen tussen de kleren die u naar Mahabad moest brengen (CGVS III, p. 2). U daarna gevraagd wat er in die tas juist zat, gaf u aan dat het om spullen van PJAK ging, met name vlaggen, cd-roms, dvd's en drukwerk en dat dit alles moest afgegeven worden aan Koerden in Sardasht (CGVS III, p. 5). U er vervolgens op gewezen dat u voorheen tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS nog had gezegd te vermoeden dat het om vlaggen ging, terwijl u ditmaal aangeeft dat het ook om cd-roms, dvd's en drukwerk ging, gaf u plots aan niet te weten wat er juist in deze tas of koffer zat (CGVS III, p. 6). Uw steeds wisselende, weinig coherente en weinig plausibele verklaringen over wat er van belastend materiaal in de auto lag en wat u daarover juist wanneer wist, halen de geloofwaardigheid van uw relaas verder onderuit. Dat u een aantal keren bovendien aangeeft verkeerd begrepen te zijn om zo uw wisselende verklaringen op dit punt te verklaren (CGVS I, p. 2 en CGVS III, p. 2), vormt een bijkomend element om geen geloof te hechten aan uw verklaringen in dit verband.

Daarnaast wordt uw geloofwaardigheid ook ondermijnd door de vaststelling dat u over uw doen en laten na het auto-ongeluk in Mahabad weinig coherente verklaringen aflegde. Zo gaf u op de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen na het ongeluk op de vlucht te zijn geslagen. U ging toen eerst naar huis om vervolgens twee dagen later naar het huis van uw oom in Gangachin te gaan. Toen u daar was, belde de vader van F. (...) naar uw vader om te melden dat de politie F. (...) had ondervraagd en politiek getint materiaal in de auto had gevonden (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ook tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf u aan vanuit Mahabad met de taxi terug naar huis te zijn gekeerd en daar misschien een of twee dagen te hebben verbleven alvorens naar uw oom in Gangachin te vertrekken. U voegde er ditmaal evenwel in tegenstrijd met voorgaande aan toe op het ogenblik van uw vertrek naar Gangachin geen enkele nieuws over F. (...) te hebben ontvangen. Het was pas nadat u uw oom in Gangachin contact opnam met de vader van F. (...) dat u over de ziekenhuisopname van F. (...) vernam, alsook over het feit dat hij bewaakt werd door de politie en zelfs zijn vader hem niet mocht bezoeken (CGVS I, p. 13 en 14). Tijdens uw derde onderhoud op het Commissariaat-generaal luidde uw versie van de feiten wederom anders. U verklaarde ditmaal bij aankomst thuis uw vader over alles te hebben ingelicht. Uw vader nam hierop contact op met de vader van F. (...) en zo vernam u nog tijdens uw verblijf thuis in Urmia dat F. (...) was opgepakt door de politie, in het ziekenhuis lag en zelfs zijn vader hem niet mocht zien. Het was pas na deze informatie ontvangen te hebben, dat uw vader u naar uw oom in Gangachin stuurde (CGVS III, p. 4 en 5). Geconfronteerd vervolgens tijdens uw derde onderhoud met het feit dat u het gesprek tussen uw vader en de vader van F. (...) eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken na uw vertrek naar Gangachin situeerde, bleef u erbij dat uw vader reeds met de

vader van F. (...) belde toen u nog in Urmia was. Het louter vasthouden aan een versie van de feiten volstaat niet om deze tegenstrijdigheid te verklaren. U vervolgens op gewezen het feit dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal had verklaard dat u tijdens uw verblijf in Urmia geen nieuws had ontvangen over F. (...) en dat u pas over hem iets vernam nadat na uw aankomst in Gangachin uw oom naar zijn vader had gebeld en op het feit dat dit alles niet strookt met uw laatste versie van de feiten, gaf u een ontwijkend antwoord door te stellen dat u te specifieke vragen worden gesteld en u niet eerst de kans krijgt om uitgebreid uw verhaal te doen, waardoor u deze telefonische contacten niet correct kan situeren (CGVS III, p. 5). Deze opmerking kan maar moeilijk overtuigen. Verwacht mag immers worden dat u al deze zaken nauwgezet kan toelichten ook wanneer u korte detailvragen worden gesteld. Bovendien werd u wel degelijk meermaals de kans gegeven uitgebreid uw relaas te doen.

Ten overvloede kan er nog een belangrijke onwaarschijnlijkheid opgemerkt worden in uw asielrelaas. Zo is het weinig plausibel dat de Iraanse autoriteiten (Ettelaat) F. (...) via foltering zover zouden gekregen hebben dat hij uw naam als mededader aan de autoriteiten zou hebben meegedeeld en deze autoriteiten vervolgens een situatie zouden hebben toegelaten waarin deze informatie vroegtijdig kon uitlekken via de advocaat van F. (...). Hiermee werd u immers de mogelijkheid verleend aan deze autoriteiten te ontkomen (CGVS I, p. 15 en 16 en CGVS III, p. 6 en 7). Twee dagen na dit nieuws vernomen te hebben vielen luidens uw verklaringen de autoriteiten ook effectief uw woning in Urmia binnen (CGVS II, p. 7).

Uw geloofwaardigheid wordt trouwens nog verder ondermijnd door de vaststelling dat u niet alleen over uw eigen (juridische) situatie maar ook over de juridische situatie van F. (...) bitter weinig kon vertellen. Zo verklaarde u weliswaar dat de autoriteiten meerdere keren bij u thuis langskwamen voor uw vertrek uit Iran en hierbij ongeveer drie keer uw vader meenamen voor ondervraging. Niet alleen kon u zich het exacte aantal bezoeken van de autoriteiten aan uw woning niet herinneren, u had het in dit verband over ongeveer vijf of zes bezoeken, u wist deze bezoeken evenmin exact in de tijd te situeren en wist zich evenmin precies te herinneren hoeveel tijd er tussen deze bezoeken zat (CGVS III, p. 7 en 8). Dat u weinig contact in die periode had met uw vader en daarom weinig hierover weet, kan niet als afdoende verklaring voor deze gebrekkig kennis beschouwd worden (CGVS III, p. 9). Gezien het feit dat deze bezoeken van de autoriteiten aan uw woning de directe aanleiding voor uw vertrek uit Iran vormden (CGVS III, p. 9), kan hier meer kennis van zaken verwacht worden. Verder is het bevreemdend dat u, op het feit na dat u bij u thuis gezocht werd door de veiligheidsdiensten, geen informatie kon geven over het onderzoek van de autoriteiten tegen u. Zo kon u niet zeggen of er in uw zaak ooit een onderzoeksrechter werd aangesteld en of u officieel ooit als verdachte in beschuldiging werd gesteld. U ondernam ook nooit enige inspanningen om u hierover te vergewissen (CGVS III, p. 9 en 11). Zo liet u na hierover een advocaat in Iran te contacteren (CGVS III, p. 9). Voorts bleek ook uw kennis over het lot van uw gearresteerde vriend F. (...) ontoereikend. U geraakte niet verder dan te verklaren dat hij nog steeds ergens in Urmia in de gevangenis zit (CGVS III, p. 10). U had verder geen idee of hij ondertussen al dan niet veroordeeld werd. U weet wel dat hij een paar keer moest verschijnen voor de rechtbank maar slaagt er niet in aan te geven voor welke rechtbank hij toen moest verschijnen (CGVS III, p. 10). Op de vraag welke strafbare feiten hem ten laste werden gelegd, geraakte u niet verder dan dat hij werd gearresteerd omwille van zijn activiteiten voor PJAK (CGVS III, p. 11). U stelde daarnaast net voor uw vertrek uit Denemarken begin 2021 van uw familie in Iran vernomen te hebben dat zijn vonnis was uitgesteld, maar ondernam recent geen pogingen om meer te weten te komen over zijn zaak via zijn familie of zijn advocaat (CGVS III, p. 11). Dat u voorgaande zaken niet heeft proberen te achterhalen, hoewel het hier elementen betreft die deel uitmaken van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming is met of getuigt van een gegronde vrees voor vervolging voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Overigens kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij/zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over de elementen die verband houden met de kern van zijn/haar vluchtrelaas. Uw houding en gebrek aan interesse staan geheel haaks op een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade vanwege de autoriteiten van uw land van herkomst. U slaagde er ook niet in iets van documenten met betrekking tot zijn zaak neer te leggen. U ondernam hiertoe ook geen poging (CGVS III, p. 11). Dit gebrek aan enig begin van bewijs en uw desinteresse ook in dit verband ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot dient nog te worden aangestipt dat ook aan uw activisme in Iran als sympathisant van PJAK ernstig kan getwijfeld worden. Ofschoon uw taak er in de periode 2012-2015 in bestond om de aanhangers van PJAK op de hoogte houden van de actualiteit van de partij (CGVS I, p. 11 en 12 en CGVS III, p. 5), ontbeerde u namelijk basiskennis van de partij. Geconfronteerd met de naam van de toenmalige voorzitter van de partij Haji Ahmadi, bleek u in eerste instantie nog nooit van hem gehoord te hebben. Het was pas wanneer u kort hierna uitdrukkelijk gevraagd wie de toenmalige [periode 2012-2015] leiders van de partij waren dat zijn naam u te binnen schoot (CGVS III, p. 10). U gevraagd naar de naam van de gewapende

vleugel van de partij, bleek u dit evenmin te weten (CGVS III, p. 10), net zomin dat u de juiste benaming bleek te kennen van de vrouwen- en jongeren-vleugel van de partij (CGVS III, p. 10). Geconfronteerd met uw onwetendheid op dit vlak, gaf u toe slechts een beperkte kennis van de partij te hebben. Dat u om veiligheidsredenen buiten de toenmalige voorzitter en uw eigen contactpersoon S. (...) geen andere toenmalige leidinggevende figuren binnen PJAK kon benoemen, stemt tevens tot nadenken (CGVS III, p. 10). Verwacht mag worden dat u hier meer kennis ter zake zou hebben. U slaagde er daarnaast evenmin in eenduidig te beschrijven waaruit uw activiteiten voor de partij bestonden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en na afweging van alle elementen in uw dossier kan er geen geloof gehecht worden aan de problemen die u verklaarde in Iran gekend te hebben en om dewelke u verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben.

Wat betreft uw politieke activiteiten in België voor de PJAK dient vooreerst te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Dat aan uw betrokkenheid bij PJAK en aan uw problemen hierdoor met de autoriteiten in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) engagement bij PJAK na aankomst in Europa. Aangezien uw engagement en hiermee verbonden problemen in Iran niet geloofwaardig zijn, kan er immers aan uw motivatie om in Europa activiteiten voor PJAK te ontplooien ook geen enkel geloof meer gehecht worden. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat u eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België activiteiten ontplooit om op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

Verder dient wat betreft uw politieke activiteiten voor PJAK in België, er gewezen te worden op uw beperkte politieke profiel. U nam deel (i) aan een Zoomvergadering over de actuele problemen in Koerdistan met ander leden van PJAK in Europa, (ii) aan twee protestbetogingen voor het Iraanse consulaat (ambassade) in Brussel, de eerste tegen de moorden op de kolbar in Iran, de tweede tegen de executie van Koerden/leden van PJAK in Iran, (iii) aan een festival in Luik georganiseerd door PJAK voor Iraans nieuwjaar, waar u mee instond voor de veiligheid, en (iv) aan een betoging voor de Turkse ambassade in België omwille van de aanvallen op de Koerden in Syrië en Irak, deelde daarnaast tevens boeken en sjalen van PJAK uit aan vrienden hier in België en postte op Instagram berichten over PJAK (CGVS I, p. 6 en 7 en CGVS III, p. 15). Gelet op uw beperkte politieke profiel en uw extreem beperkte politieke activiteiten kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden - u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt -, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Wat betreft de politieke berichten op uw Instagramaccount zou posten (CGVS I, p. 6), dient te worden opgemerkt dat u geen enkele concrete indicatie aanbrengt waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw dit profiel. Uit niets blijkt bijgevolg dat de Iraanse autoriteiten kennis hebben van de inhoud van uw sociale media. Aangezien hierboven reeds is gebleken dat uw politieke betrokkenheid uiterst beperkt is, blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran uw politiek getinte Instagramberichten te wissen.

Waar u tot slot nog aanhaalt tijdens uw verblijf in Denemarken in 2017 bekeerd te zijn tot het christendom, dient vooreerst opgemerkt te worden dat luidens uw eigen verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal uw bekering een louter privé aangelegenheid betreft die in uw ogen verder niets van doen heeft met uw verzoek om internationale bescherming (CGVS III, p. 13). Eerlijkheidshalve dienen hierbij wel enkele kanttekeningen geplaatst te worden. Zo deed u deze uitspraak pas tijdens uw derde onderhoud op het Commissariaat-generaal nadat bleek dat uw kennis van het christendom ontoereikend was en u hiermee werd geconfronteerd (CGVS III, p. 13). Bovendien gaf u eerder voor de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal nog aan bij terugkeer naar Iran te vrezen gedood te worden door uw eigen familie omwille van uw bekering tot het christendom (DVZ, vragenlijst CGVS, vragen 3.4 en 3.5). U herhaalde bovendien ook tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal sinds lange tijd geen contact meer te hebben met uw familie in Iran en dit omwille van uw geloofsafval. U wordt door uw familie immers als een ongelovige

beschouwd (CGVS I, p. 6). Tegelijkertijd haalde u tijdens ditzelfde onderhoud tevens aan uw bekering tot het christendom ingeroepen te hebben als asielmotief bij uw tweede verzoek om internationale bescherming in Denemarken (CGVS I, p. 10).

Wat er ook van zij, hoewel u uiteindelijk geen beschermingsnood aanhaalt op basis van de voorgehouden bekering moet er op gewezen worden dat er gezien onderstaande vaststellingen geen geloof kan worden gehecht aan uw daadwerkelijk bekering tot het christendom. Er dient immers opgemerkt te worden dat uw bekering tot het christendom niet gestoeld is op een oprechte overtuiging maar in de eerste plaats lijkt te zijn ingegeven door opportunistische redenen, met name om de vluchtelingenstatus te verwerven.

Vooreerst dient hier opgemerkt te worden dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn echter ontoereikend.

Vooreerst bleek uw kennis van het christendom volledig ontoereikend rekening houdend met uw beweerde christelijke activiteiten in België en Denemarken. U gaf immers aan sinds 2017 wekelijks [fysiek of online] misvieringen bij te wonen en daarnaast ook aan Bijbelstudie te doen (CGVS I, p. 3 en 4 en CGVS II, p. 11 en 12). Zo is het opvallend dat u niet kon aangeven welk Bijbelverhaal u momenteel aan het lezen bent. U slaagde er daarnaast slechts in drie van de vier evangeliën bij naam te noemen en kon opmerkelijk ook geen andere werken of boeken uit het Nieuwe Testament noemen (CGVS III, p. 12 en 13). U slaagde er tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal evenmin in mee te geven uit welke Bijbeltekst er werd voorgelezen tijdens uw laatste kerkbezoek (CGVS III, p. 13). Dat dit in het Frans gebeurde en u dit niet verstond, kan niet gevolgd worden, temeer u tijdens uw eerste onderhoud een gelijkaardige vraag werd gesteld - er werd u toen gevraagd waar uw laatste bijbelstudie over ging - en u het antwoord tevens schuldig bleef (CGVS I, p. 4). Ofschoon u gedoopt werd, slaagde u er al evenmin in mee te geven welke doopformule er tijdens uw doop werd uitgesproken (CGVS III, p. 13). Dat dit in het Deens gebeurde en u dit bijgevolg niet verstond, werd dan weer direct door uzelf tegengesproken toen u hierop stelde dat uw doopsel gebeurde in aanwezigheid van een tolk Farsi (CGVS III, p. 13). U gevraagd welke andere sacramenten er in het protestantisme bestaan naast het doopsel, bleef u tevens het antwoord schuldig (CGVS III, p. 13). U volgde overigens meerdere lessen ter voorbereiding van uw doopsel. Verwacht mag dan ook worden dat u in dit verband meer kan zeggen. Gepolst naar de namen van de apostelen of volgelingen van Christus, kon u er overigens ook slechts één benoemen (CGVS III, p. 13). U gevraagd welke apostel Jezus verraadde en hoe dit verhaal geschiedde, bleef u tevens het antwoord schuldig (CGVS III, p. 13). Voorts bleek ook uw kennis van de belangrijkste christelijke feestdagen ontoereikend. Buiten kerstmis en de dag van de herrijzenis van Jezus (Edel Kiama), kende u er geen andere. U verwarde daarenboven de herrijzenis van Christus drie dagen na zijn dood met hemelvaart (CGVS III, p. 14). Dit alles doet afbreuk aan uw beweerde interesse in het christendom. Het betreft hier immers elementaire kennis van het christelijk geloof. Gezien uw beweerde christelijke activiteiten in België en Denemarken mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent, quod non.

Ofschoon u bovendien aangaf zowel in Denemarken als in België verschillende protestantisme kerken als gelovige te hebben bezocht voor het bijwonen van de kerkdienst, slaagde u er niet om van ook maar één van deze kerken de naam te geven (CGVS I, p. 3 en 4 en CGVS III, p. 11 en 14). Ook hier mag meer kennis van zaken verwacht worden. Dit doet twijfelen aan de oprechtheid en waarachtigheid van uw beweerde kerkbezoeken. Aansluitend hierop bleek u evenmin kennis te hebben van een verdere opdeling van het protestantisme in verschillende uiteenlopende kerkgenootschappen (CGVS III, p. 14).

Voorts heeft uw verandering van geloof kennelijk geen wijziging in uw gedachtegoed teweeggebracht. Een Christelijk geloof als een ziens- en denkwijze gestoeld op een geheel van overtuigingen is bij u ver te zoeken. Als u gevraagd wordt naar het verschil in uw geloof als christen en als moslim vertelt u enkel dat u bij het vrijdaggebed vroeger in de moskee diende te zeggen 'dood aan Amerika en dood aan Israël', waarbij u wees op het grote verschil met een kerkdienst, waarin gebeden wordt voor anderen. U heeft nu vrede en rust (CGVS III, p. 13). Gevraagd wat er verder nog voor u verschillend was tussen uw oude en nieuw geloof, verwees u opnieuw naar het geweld dat sterk aanwezig was in uw oude geloof waarbij u opnieuw teruggreep naar het feit dat vijanden als Amerika en Israël moesten gedood worden (CGVS III, p. 13). Dat u die als moslim opgroeide en sinds vijf jaar bekeerd bent tot het christendom het geweld in de islam enkel als verschil tussen beide godsdiensten kan opwerpen, is weinig ernstig. U legde verder ook vreemde en oppervlakkige verklaringen af over wat uw interesse in het christendom gewekt had. U

gevraagd wat u speciek aansprak in het christendom verwees u naar twee kamergenoten in het centrum in Denemarken die christen waren en via dewelke u in aanraking kwam met eerst de bijbel en die u vervolgens meenamen naar de kerk. U las in de bijbel wijze zaken en genoot van de sfeer en het gebed in de kerk. Het ging hier om een nieuwe ervaring die u leuk vond. Dit alles is evenwel weinig concreet en doorleefd. Daarom doorgevraagd over wat u specifiek inhoudelijk en spiritueel aansprak in de christelijke leer buiten het vormelijke om zoals het specifiek kader en de sfeer van een kerkdienst, antwoordde u andermaal dat het gebed, in het bijzonder het bidden voor alle mensen van de hele wereld u aansprak en raakte. Uw stroeve en zeer oppervlakkige verklaringen aangaande uw beleving van uw beweerde bekering, geven geenszins de indruk van een diepgaande geloofsovertuiging en ondermijnen de oprechtheid ervan.

Gelet op het private en weinig oprechte karakter van uw bekering maakt u geenszins aannemelijk dat deze bekering aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging bij eventuele terugkeer naar Iran.

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat wat betreft uw Facebookprofiel, waar u christelijke boodschappen op post, er, gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, ook hier verwacht kan worden dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen. Aan uw identiteit zoals blijkt uit de door u neergelegde karte Melli wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Het door u neergelegde attest van PJAK waarin uw profiel als sympathisant van de partij wordt bevestigd kan de beoordeling evenmin ombuigen. Vooreerst heeft dit document een sterk gesolliciteerd karakter. Dergelijke documenten hebben bovendien maar een bewijswaarde indien ze kaderen binnen geloofwaardige verklaringen, wat hier geenszins het geval is. Dit laatste geldt trouwens voor het geheel van de door u neergelegde documenten. Wat de door u neergelegde foto's betreft waaruit blijkt dat u deelnam aan twee protestbetogingen voor de Iraanse ambassade, alsook een Zoomvergadering en muziektfestival van PJAK, dient te worden opgemerkt dat louter uit uw deelname als gewone participant aan deze activiteiten niet kan worden opgemaakt dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld politiek engagement gevisieerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. U toont het tegendeel ook niet aan. Het feit dat u een doopattest en attesten van uw kerkbezoeken en Bijbelstudie in Denemarken en België neerlegt, wil evenmin zeggen dat er dient uitgegaan te worden van een oprechte bekering. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat het document van de Iraanse kerk van Brussel spreekt van een eerste bezoek van u aan de kerk op 14 februari 2021, terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 20 mei 2022 aangaf nog nooit fysiek naar deze kerk in Brussel te zijn gegaan (CGVS I, p. 3).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 6 EVRM, van de artikelen "48/3 tem 48/5", 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Inzake de aangehaalde schending van artikel 3 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Verder stelt de Raad vast dat de schending van artikel 6 van het EVRM niet dienstig kan worden ingeroepen, nu het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in het arrest van 5 oktober 2000, in de zaak MAAOUIA tegen Frankrijk, heeft beslist dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op het asielrecht (RvS 7 juli 2006, nr. 161.169).

2.2.3. Voorts bemerkt de Raad dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel 57/7 zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.5. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht gesteld wordt dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

In het bijzonder motiveert verwerende partij immers op goede gronden als volgt: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U werd tijdens uw twee persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-generaal op 20 mei en 22 september 2022 bijgestaan door een tolk die het Kurmanji machtig is. Uw persoonlijk onderhoud op 19 augustus 2022 werd vroegtijdig en met uw goedkeuring stopgezet nadat bleek dat de voorziene tolk enkel Sorani en niet Kurmanji sprak. Hiermee werd voldaan aan uw vraag bij de registratie van uw verzoek d.d. 15 februari 2021 om tijdens het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming bijstand te krijgen van een tolk die de taal Kurmanji beheerst. Desalniettemin merkte uw advocaat op 22 juli 2022 via mail op dat de kwaliteit van de vertaling tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal ondermaats was zonder dit evenwel toen verder te verduidelijken (administratief dossier, e-mail advocaat Eva Vangoidsenhoven d.d. 22 juli 2022). Bij het begin van het tweede persoonlijk onderhoud op 19 augustus 2022 op het Commissariaat-generaal merkte uw advocaat op dat u na het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal haar had meegedeeld dat dit onderhoud niet in het Kurmanji verliep zoals was aangegeven, maar in het Sorani en dat u dit toen niet durfde mee te delen. Bijgevolg deden zich tijdens dit onderhoud heel veel vertaalproblemen voor (notities persoonlijk onderhoud 19 augustus 2020 [hierna CGVS II], p. 1). U beaamde dit vervolgens door aan te geven dat de tolk tijdens dit eerste persoonlijk onderhoud geen Kurmanji kon spreken, u daarom sommige zaken tot drie keer toe moest herhalen en deze u niet begreep (CGVS II, p. 2). Deze uitleg kan evenwel niet gevolgd worden en dit om verschillende redenen. Zo werd u bij het begin van dit eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS meegedeeld dat het onderhoud zou verlopen met bijstand van een tolk Kurmanji. U merkte hierbij op dat u soms woorden in het Farsi gebruikt. De tolk gaf hierbij te kennen dat u zich hierover geen zorgen moest maken want dat deze ook het Farsi machtig was (notities persoonlijk onderhoud CGVS 20 mei 2022 [hierna CGVS I], p. 2). Na uitleg van het verloop van het persoonlijk onderhoud, de rol van de tolk, de advocaat en de asielzoeker en nadat uw gekozen woonplaats werd geverifieerd, werd u de vraag gesteld of u de tolk begreep. U antwoordde hierop toen bevestigend (CGVS I, p. 1 en 2). Wanneer u vervolgens ter verduidelijking werd meegedeeld dat u eventuele vertaalproblemen doorheen het onderhoud onmiddellijk moest melden, stemde u ook hiermee in (CGVS I, p. 2). Vervolgens maakte u doorheen dit*

ganse onderhoud op geen enkel ogenblik melding van enige vertaalproblemen of van het feit dat u door de tolk niet in het Kurmanji maar wel in het Sorani zou aangesproken zijn. Ook wanneer uw advocaat op het einde van dit onderhoud werd gevraagd of er reeds toevoegingen waren, maakte deze geen melding van enige vertaalproblemen (CGVS I, p. 16). Ofschoon er in de opmerkingen op de notities van dit persoonlijk onderhoud naderhand door uw advocaat werd opgemerkt dat u tijdens dit onderhoud vertaalproblemen had opgemerkt en hierdoor veel fouten in deze notities waren gesloten, lieten u en uw advocaat op dat ogenblik tevens na de aard van dit vertaalprobleem te duiden en desgevallend een overzicht te geven van de concrete fouten die volgens u in deze notities waren gesloten. Ofschoon u bovendien bij het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd ons alsnog schriftelijk te laten weten welke concrete fouten er volgens u in de notities van het eerste persoonlijk onderhoud staan en uw advocaat toen aangaf dit alsnog te zullen overmaken aan het Commissariaat-generaal, liet u vervolgens na hieraan gevolg te geven (CGVS II, p. 2). Bij het begin van het derde persoonlijk onderhoud slaagde u er evenmin in voor dit nalaten enige uitleg te verschaffen en wanneer u vervolgens alsnog in de gelegenheid gesteld mondeling mee te delen welke fouten u had opgemerkt in de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud, nam u deze kans te baat (notities persoonlijk onderhoud CGVS 22 september 2022 [hierna CGVS III], p. 2). Deze opmerkingen werden vervolgens meegenomen bij de beoordeling van uw beschermingsnood. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Door louter opnieuw aan te voeren dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud van 20 mei 2022 niet werd bijgestaan door een tolk Kurmanji, werpt verzoekende partij geenszins een ander licht op bovenstaande pertinente vaststellingen, in het bijzonder de vaststelling dat zij geheel naliet hiervan enig gewag te maken tijdens het persoonlijk onderhoud zelf, terwijl zulks nochtans in alle redelijkheid van haar mag worden verwacht en zij hiertoe meermaals de kans had. De *post-factum* verklaring in het verzoekschrift dat zij hiervan geen melding maakte uit vrees dat haar procedure hierdoor vertraging zou oplopen, waarbij er tevens op gewezen wordt dat voordien reeds een persoonlijk onderhoud geannuleerd werd (zie bijlagen 3-5 van het verzoekschrift), is allerm minst ernstig. Gezien het belang van een correcte vertaling van de verklaringen van een verzoeker kan louter de vrees voor vertraging niet als verschoningsgrond worden ingeroepen. Bovendien dient te worden vastgesteld dat uit de notities van desbetreffend persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud op normale wijze geschiedde en dat er geen problemen plaatsvonden. Tevens blijkt dat verzoekende partij in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop concrete antwoorden kon geven. Dat haar persoonlijk onderhoud op een dermate vlotte manier kon verlopen terwijl zij zou zijn bijgestaan door een tolk in een taal die zij niet beheerst, zoals zij voorhoudt, is allerm minst aannemelijk. Dat geen geloof kan worden gehecht aan de door haar beweerde tolkproblemen, geldt des te meer nu verzoekende partij tot op heden in gebreke blijft de door haar beweerde vertalingsproblemen tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud te concretiseren. Immers preciseert zij ook in haar verzoekschrift op geen enkele wijze de vermeende fouten ten gevolge van vertaalproblemen en komt zij niet verder dan meermaals te stellen dat ‘dit onbegonnen werk is’. Echter kan in alle redelijkheid verwacht worden dat, indien de notities van het eerste persoonlijk onderhoud inderdaad doorspekt zouden zijn met fouten, verzoekende partij de tijd zou nemen om deze zogenaamde fouten recht te zetten en de correcte vertaling van haar verklaringen aan te reiken, gezien het belang van de asielprocedure voor haar persoon. De vaststelling dat verzoekende partij dit nog steeds niet heeft gedaan, ondergraaft in ernstige mate de door haar aangehaalde tolkproblemen. Verzoekende partij kan dan ook niet worden bijgetreden in haar betoog dat geen rekening gehouden mag worden met de door haar afgelegde verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud van 20 mei 2022.

Wat betreft de opmerking dat zij ook tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud van 19 augustus 2022 niet bijgestaan werd door een tolk Kurmanji, wijst de Raad erop dat enige verwijzing naar de inhoud van dit tweede persoonlijk onderhoud niet ernstig is. Verzoekende partij gaf bij aanvang aan dat de tolk geen Kurmanji sprak, waarop de *protection officer* het persoonlijk onderhoud onmiddellijk heeft stopgezet opdat een nieuw onderhoud met de correcte tolk kon georganiseerd worden. De rechten van verzoekende partij werden dan ook gerespecteerd en op geen enkele wijze werd de inhoud van het tweede persoonlijk onderhoud gehanteerd in de bestreden beslissing om de vele tegenstrijdigheden in haar verklaringen te illustreren.

Waar zij ten slotte nog stelt dat zij ook tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet bijgestaan werd door een tolk Kurmanji, stelt de Raad evenwel vast dat blijkens de stukken in het administratief dossier verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk bijgestaan werd door een tolk Kurmanji (zie administratief dossier, stuk 7, ‘deel DVZ’, vragenlijst CGVS en verklaring DVZ).

Post factum het tegendeel beweren, terwijl zij bovendien hiervan nooit eerder tijdens de procedure gewag maakte, is allerminst ernstig.

2.2.6. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Verzoekende partij vreest bij een terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden omwille van haar activiteiten daar in het verleden voor PJAK. Tevens wijst zij op haar politieke activiteiten in België voor PJAK (notities CGVS d.d. 20/05/2022, p. 7-8 en 13-14; notities CGVS d.d. 22/09/2022, p. 15).

2.2.8. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door haar voorgehouden asielrelaas, en in het bijzonder de door haar beweerde problemen met de Iraanse autoriteiten ingevolge haar politieke activiteiten voor PJAK. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat (i) een aantal elementen met betrekking tot de door haar uiteengezette reisweg van Iran naar Europa de geloofwaardigheid van de omstandigheden van haar vertrek uit Iran en van haar asielrelaas in ernstige mate ondermijnen, (ii) zij incoherente verklaringen aflegt over haar laatste verblijfadres in Iran, (iii) zij tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegt over (a) haar persoonlijke problemen met de autoriteiten in Iran ingevolge haar politieke activiteiten voor PJAK, (b) het belastend materiaal van PJAK dat zich in Mahabad in het voertuig van F. bevond en haar kennis hiervan, en (c) haar doen en laten na het auto-ongeluk in Mahabad, (iv) het verder weinig plausibel is dat de Iraanse autoriteiten (Ettelaat) F. via foltering zover zouden gekregen hebben dat hij haar naam als mededader aan de autoriteiten zou hebben meegedeeld doch dat dezelfde autoriteiten vervolgens een situatie zouden hebben toegelaten waarin deze informatie vroegtijdig kon uitlekken via de advocaat van F., aangezien hiermee verzoekende partij immers de mogelijkheid werd verleend om aan deze autoriteiten te ontkomen, (v) verzoekende partij zowel over haar eigen (juridische) situatie als over de juridische situatie van F. bitter weinig kon vertellen, noch iets van documenten met betrekking tot de zaak van F. kon neerleggen en hiertoe ook geen poging ondernam, en (vi) ook aan haar activisme in Iran als sympathisant van PJAK ernstig getwijfeld kan worden, aangezien zij immers basiskennis van de partij ontbeerde en er evenmin in slaagde eenduidig te beschrijven waaruit haar activiteiten voor de partij bestonden.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.9. Waar verzoekende partij opnieuw duidt op de tolkproblemen tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud van 20 mei 2022, herhaalt de Raad evenwel dat verzoekende partij geenszins de door haar

beweerde tolkproblemen aannemelijk maakt (zie punt 2.2.5.). Dat geen rekening mag worden gehouden met de aldaar door haar afgelegde verklaringen, kan dan ook niet worden gevolgd door de Raad.

2.2.10. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing gedane bevindingen omtrent de door haar voorgehouden reisweg van Iran naar Europa en haar laatste verblijfadres in Iran *in concreto* te weerleggen. Desbetreffende vaststellingen, die de door haar beweerde omstandigheden van haar vertrek uit Iran reeds danig ondergraven, blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.11. Omtrent het belastend materiaal van PJAK dat zich in het voertuig van F. zou hebben bevonden, verduidelijkt verzoekende partij nog dat zij wist dat het PJAK-materiaal betrof, doch dat zij niet met zekerheid wist wat er die dag in de tas van F. zat. Zij had wel sterke vermoedens omtrent de aard van de voorwerpen in de tas, doordat zij dit soort acties al eerder had ondernomen met haar vriend.

De Raad is evenwel van oordeel dat dit een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde haar tegenstrijdige verklaringen over het belastend materiaal van PJAK dat zich in het voertuig van F. bevond en haar kennis hiervan alsnog verenigbaar te laten schijnen, doch waarmee verzoekende partij voorbijgaat aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat zij desbetreffend wel degelijk duidelijk tegenstrijdig is, zowel inzake de vraag of zij op het ogenblik van het ongeval op de hoogte was van het belastend materiaal in de wagen als inzake de aard van dit belastend materiaal. De Raad benadrukt dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet verklaarde niet op de hoogte te zijn geweest van het politiek getint materiaal op het ogenblik van het ongeval (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud deze verklaring ontkent en stelt dat zij wel degelijk wist dat er pamfletten in de auto lagen (notities CGVS d.d. 20/05/2022, p. 2). Deze aanvankelijke verklaring tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud strookt dan weer niet met haar latere verklaring tijdens ditzelfde onderhoud waar zij voorhield op het ogenblik van de achtervolging niet te hebben geweten welk belastend materiaal er in de wagen lag en dat pas toen F. met de wagen versnelde hij haar meedeelde dat er iets in de auto lag zonder verder te verduidelijken wat. Gevraagd naar de aard van het belastend materiaal, stelde verzoekende partij, eveneens niet in lijn met haar aanvankelijke verklaring, te vermoeden dat het om vlaggen van de PJAK ging omdat zij achteraf van iemand van de partij vernomen had dat F. twee zakken met vlaggen naar Sardasht diende te brengen (notities CGVS d.d. 20/05/2022, p. 14-15). Tijdens haar derde persoonlijk onderhoud vertelt verzoekende partij alweer een geheel andere versie van de feiten, opperend dat haar verklaringen tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud verkeerd werden genoteerd. Zij verklaart dat zij en F. wel degelijk beiden wisten wat ze gingen doen en dat F. haar voor hun vertrek geïnformeerd had dat hij wat spullen van PJAK met de wagen zou meenemen (notities CGVS d.d. 22/09/2022, p. 2). Gevraagd naar welke spullen er juist in de tas van F. zaten, stelt verzoekende partij zonder meer dat het om vlaggen, cd-roms, dvd's en drukwerk ging (notities CGVS d.d. 22/09/2022, p. 5), om even later dan weer te stellen dat zij eigenlijk niet weet wat er precies in de tas zat (notities CGVS d.d. 22/09/2022, p. 6). Haar opeenvolgende verklaringen zijn dan ook wel degelijk flagrant tegenstrijdig en geenszins met elkaar verenigbaar. Evenmin biedt zij een afdoende uitleg voor deze uiteenlopende verklaringen, nu zij immers niet gevolgd kan worden in haar bewering tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud niet te zijn bijgestaan door een tolk Kurmanji en zij evenmin *in concreto* aantoonde dat haar verklaringen verkeerd werden genoteerd tijdens interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken en/of haar eerste persoonlijk onderhoud (zie punt 2.2.5.).

2.2.12. Waar verzoekende partij oppert dat zij op geen enkel ogenblik haar relaas vrij heeft mogen vertellen, stelt de Raad vast dat zulks feitelijke grondslag mist. Uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt immers duidelijk dat zij wel degelijk de gelegenheid heeft gehad om haar verhaal vrij te vertellen (notities CGVS d.d. 20/05/2022, p. 13). Zij het tevens ook opgemerkt dat zowel tijdens haar eerste als tijdens haar derde persoonlijk onderhoud open vragen gesteld werden, waarbij zij telkens de kans kreeg om hier uitgebreid op te antwoorden. Haar betoog dat zij over de eigenlijke problemen die zij gekend heeft nooit in detail en zonder onderbreking heeft mogen vertellen, kan dan ook geenszins worden bijgetreden.

2.2.13. Verder is verzoekende partij nog van mening dat verwerende partij geenszins kan stellen dat het weinig plausibel is dat de Iraanse autoriteiten F. via foltering zover zouden gekregen hebben dat hij haar naam als mededader aan de autoriteiten zou hebben meegedeeld, nu de Iraanse autoriteiten immers gekend staan om arrestanten bijzonder hard aan te pakken en te onderwerpen aan folteringen teneinde bepaalde verklaringen af te dwingen. De Raad stelt evenwel vast dat dit verweer berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waarin het immers terecht niet plausibel wordt geacht dat de Iraanse

autoriteiten, die eerst F. via foltering zover zouden gekregen hebben dat hij haar naam als mededader meedeelde, een situatie zouden hebben toegelaten waarin deze informatie vroegtijdig kon uitlekken via de advocaat van F. en zo verzoekende partij de mogelijkheid verleenden aan hen te ontkomen.

2.2.14. Waar verzoekende partij verder nog oppert dat zij wel degelijk correcte verklaringen aflegde over de PJAK en bepaalde zaken over de partij wist, oordeelt de Raad evenwel dat hiermee geenszins *in concreto* afbreuk wordt gedaan aan de in de bestreden beslissing vastgestelde lacunes in haar kennis waaruit wel degelijk een beperkte kennis over de partij blijkt. In het licht van haar verklaring dat haar taak er in de periode 2012-2015 in bestond om de aanhangers van PJAK op de hoogte te houden van de actualiteit van de partij (notities CGVS d.d. 20/05/2022, p. 11-12; notities CGVS d.d. 22/09/2022, p. 5), kan van haar redelijkerwijze verwacht worden dat zij onder meer probleemloos zou weten wie de toenmalige voorzitter van de partij was, de naam zou weten van de gewapende vleugel, de juiste naam zou kennen van de vrouwen- en jongerenvleugel en nog andere toenmalige leidinggevende figuren binnen PJAK zou kunnen benoemen buiten de toenmalige voorzitter en haar eigen contactpersoon, *quod non*. Waar zij nog stelt dat de tolk de naam van de toenmalige voorzitter verkeerd uitsprak, bemerkt de Raad dat dit louter een blote bewering betreft die niet kan overtuigen, nu het weinig ernstig is dat de tolk deze naam dermate verkeerd zou hebben uitgesproken dat zij de naam van de toenmalige voorzitter hierin niet kon herkennen, temeer nu verzoekende partij zelf haar tevredenheid over de tolk uitdrukte tijdens dit gehoor (notities CGVS d.d. 22/09/2022, p. 15).

2.2.15. Voor het overige dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkningen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij in de conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde betrokkenheid bij de PJAK in Iran en de door haar voorgehouden problemen met de Iraanse autoriteiten ingevolge politieke activiteiten in Iran.

2.2.16. Wat betreft nog de politieke activiteiten van verzoekende partij in België voor de PJAK, oordeelt de Raad dat verwerende partij dient te worden gevolgd waar deze desbetreffend het volgende motiveert: *“Wat betreft uw politieke activiteiten in België voor de PJAK dient vooreerst te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Dat aan uw betrokkenheid bij PJAK en aan uw problemen hierdoor met de autoriteiten in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) engagement bij PJAK na aankomst in Europa. Aangezien uw engagement en hiermee verbonden problemen in Iran niet geloofwaardig zijn, kan er immers aan uw motivatie om in Europa activiteiten voor PJAK te ontplooien ook geen enkel geloof meer gehecht worden. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat u eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België activiteiten ontplooit om op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.*

Verder dient wat betreft uw politieke activiteiten voor PJAK in België, er gewezen te worden op uw beperkte politieke profiel. U nam deel (i) aan een Zoomvergadering over de actuele problemen in Koerdistan met ander leden van PJAK in Europa, (ii) aan twee protestbetogingen voor het Iraanse consulaat (ambassade) in Brussel, de eerste tegen de moorden op de kolbar in Iran, de tweede tegen de executie van Koerden/leden van PJAK in Iran, (iii) aan een festival in Luik georganiseerd door PJAK voor Iraans nieuwjaar, waar u mee instond voor de veiligheid, en (iv) aan een betoging voor de Turkse ambassade in België omwille van de aanvallen op de Koerden in Syrië en Irak, deelde daarnaast tevens boeken en sjalen van PJAK uit aan vrienden hier in België en postte op Instagram berichten over PJAK (CGVS I, p. 6 en 7 en CGVS III, p. 15). Gelet op uw beperkte politieke profiel en uw extreem beperkte politieke activiteiten kan bezwaarlijk aangenomen worden dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat

de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden - u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt -, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen."

De Raad bemerkt hierbij dat de informatie waarop de commissaris-generaal haar motivering inzake de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van terugkerende verzoekers om internationale bescherming steunt door verwerende partij als bijlage bij haar nota met opmerkingen werd gevoegd (zie rechtsplegingsdossier, stuk 4, nota met opmerkingen, bijlagen 1-2).

Aangaande de door verzoekende partij bijgebrachte documenten inzake haar activiteiten voor de PJAK, met name een attest van PJAK en verschillende foto's, worden in de bestreden beslissing nog volgende pertinente vaststellingen gedaan: *"Het door u neergelegde attest van PJAK waarin uw profiel als sympathisant van de partij wordt bevestigd kan de beoordeling evenmin ombuigen. Vooreerst heeft dit document een sterk gesolliciteerd karakter. Dergelijke documenten hebben bovendien maar een bewijswaarde indien ze kaderen binnen geloofwaardige verklaringen, wat hier geenszins het geval is. Dit laatste geldt trouwens voor het geheel van de door u neergelegde documenten. Wat de door u neergelegde foto's betreft waaruit blijkt dat u deelnam aan twee protestbetogingen voor de Iraanse ambassade, alsook een Zoomvergadering en muziekfestival van PJAK, dient te worden opgemerkt dat louter uit uw deelname als gewone participant aan deze activiteiten niet kan worden opgemaakt dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld politiek engagement gevisieerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. U toont het tegendeel ook niet aan."*

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen. Het attest van PJAK d.d. 6 januari 2022 dat verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 6 van het verzoekschrift), betreft hetzelfde attest dat zij reeds eerder bijbracht en waarop bovenstaande motivering van verwerende partij betrekking heeft (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 4). Door het louter opnieuw bijbrengen van dit attest, alsook het tegenspreken van het opportunistisch karakter van haar politieke activiteiten, doet zij geenszins afbreuk aan desbetreffende vaststellingen. Ook met een loutere verwijzing naar de overige documenten die zij bijbracht inzake haar activiteiten voor de PJAK, wordt geen afbreuk gedaan aan het voorgaande.

2.2.17. Inzake de politieke berichten die verzoekende partij op haar Instagramaccount zou posten, doet verwerende partij nog volgende pertinente vaststellingen: *"Wat betreft de politieke berichten op uw Instagramaccount zou posten (CGVS I, p. 6), dient te worden opgemerkt dat u geen enkele concrete indicatie aanbrengt waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw dit profiel. Uit niets blijkt bijgevolg dat de Iraanse autoriteiten kennis hebben van de inhoud van uw sociale media. Aangezien hierboven reeds is gebleken dat uw politieke betrokkenheid uiterst beperkt is, blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran uw politiek getinte Instagramberichten te wissen."*

Met het louter bijbrengen van *printouts* van tal van politiek getinte berichten die zij op haar Instagramaccount plaatste, onder meer van zichzelf op betogingen in België (bijlage 7 van het verzoekschrift), doet verzoekende partij geenszins *in concreto* afbreuk aan bovenstaande pertinente vaststellingen inzake deze politiek getinte berichten op haar Instagramaccount. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te menen in haar verzoekschrift, toont het feit op zich dat verzoekende partij dergelijke politiek getinte berichten op haar Instagramaccount plaatst niet aan dat zij zulks doet vanuit een oprechte politieke overtuiging.

2.2.18. Vervolgens voert verzoekende partij nog aan dat zij op 22 september 2022 in Brussel deelnam aan de betoging tegen de onderdrukking van de vrouw in Iran naar aanleiding van het overlijden van Mahsa Amini. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij dienaangaande verschillende foto's (bijlage 8 van het verzoekschrift). Zij meent dat zij door haar *"herhaalde deelnames aan acties tegen het gevestigd Iraans regime in de publieke ruimte zoals tijdens betogingen in Brussel voor de Iraanse ambassade"* een verhoogde zichtbaarheid kent. Tevens lijkt zij te stellen een verhoogd risico bij terugkeer te lopen doordat zij afkomstig is uit de provincie West-Azerbeidzjan, waar er sprake is van ernstige onrust sinds de protesten nu de Koerden de spil vormen van het verzet tegen het regime. Verwijzend naar verschillende internetartikelen, duidt zij op de mensenrechtenschendingen in de regio. Zij meent een nog groter risico te lopen wegens haar politiek profiel als sympathisant van de PJAK en deelname aan activiteiten van deze

Koerdische partij. Tevens dient rekening gehouden te worden met de door haar aangehaalde arrestatie van haar zus, aldus verzoekende partij.

De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij geenszins aantoonbaar dat zij omwille van deze redenen bij terugkeer naar Iran dreigt geïmpegeerd te worden door de Iraanse autoriteiten.

Vooreerst dient ook hier gewezen te worden op de door verwerende partij bijgebrachte informatie waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming, zij evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet en het personen zijn die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – hetgeen verzoekende partij, gelet op het voorgaande, niet aannemelijk maakt – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Met een loutere verwijzing naar de recente ontwikkelingen in Iran, en het bijzonder de protesten in het land naar aanleiding van het overlijden van Mahsa Amini, toont verzoekende partij geenszins aan dat deze informatie inzake de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van verzoekers om internationale bescherming niet (langer) correct is. Door verzoekende partij wordt geen concrete informatie bijgebracht waaruit zulks blijkt.

De Raad benadrukt dat uit het voorgaande omstandig blijkt dat verzoekende partij geenszins haar betrokkenheid bij PJAK en haar problemen hierdoor met de autoriteiten in Iran aannemelijk heeft gemaakt. Zij maakt dan ook niet aannemelijk reeds voor haar vertrek uit Iran geïmpegeerd te zijn geweest door de Iraanse autoriteiten. Wat betreft haar activiteiten voor de PJAK in België, werd hierboven reeds omstandig vastgesteld dat deze een opportunistisch karakter vertonen en bovendien zeer beperkt zijn, waardoor bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade.

Wat betreft haar deelname aan een betoging te Brussel naar aanleiding van het overlijden van Mahsa Amini, dient bovendien nog te worden opgemerkt dat verzoekende partij geenszins aantoonbaar dat, noch verduidelijkt hoe, de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Immers blijkt uit niets dat de door haar bijgebrachte foto's – of andere foto's/beelden waarop zij herkenbaar afgebeeld staat – publiek verspreid werden. Daarnaast blijkt uit de foto's niet dat zij een prominente rol zou hebben gehad tijdens de betoging en/of het woord zou hebben genomen, waardoor zij een verhoogde zichtbaarheid zou hebben gehad. Verzoekende partij toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte (kunnen) zijn van haar deelname aan deze betoging in België, laat staan dat zij omwille hiervan dreigt te worden vervolgd bij terugkeer naar Iran.

Verzoekende partij kan evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar haar afkomst uit de provincie West-Azerbeidzjan en de algemene situatie aldaar – zij verwijst naar de recente protesten die er plaatsvinden en de mensenrechtenschendingen die er worden begaan – om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Iran dreigt geïmpegeerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Immers dient zij zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

Wat betreft nog de aangehaalde arrestatie van haar zus, stelt de Raad vast dat verzoekende partij in dit verband tijdens haar derde persoonlijk onderhoud verklaarde dat haar zus amper twee dagen voor haar onderhoud gearresteerd werd wegens haar toevallige aanwezigheid bij een protest in Iran naar aanleiding van de dood van Mahsa Amini (notities CGVS d.d. 22/09/2022, p. 3). Evenwel dient te worden vastgesteld dat dit louter een blote bewering betreft waarvan verzoekende partij niet het minste begin van bewijs bijbrengt. Hieraan kan dan ook niet zonder meer enig geloof worden gehecht, temeer nu de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij ernstig op de helling staat gezien haar bedrieglijke verklaringen over haar vluchtedenen. Bovendien toont verzoekende partij hoe dan ook niet aan dat zij omwille hiervan persoonlijk bij terugkeer naar Iran dreigt geïmpegeerd te worden door de Iraanse autoriteiten.

2.2.19. Verder merkt de Raad nog op dat de verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin dienstig is in haar verweer. De geciteerde rechtspraak betreft immers individuele gevallen en heeft geen bindende precedentwaarde. Een verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld, waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, alwaar – zoals uit het voorgaande blijkt – verzoekende partij in gebreke is gebleven.

2.2.20. Ten slotte stelt de Raad nog vast dat de motivering in de bestreden beslissing inzake de door verzoekende partij voorgehouden bekering tot het christendom tijdens haar verblijf in Denemarken in 2017 door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd. Verzoekende partij werpt dan ook geen ander licht op het vastgestelde ongeloofwaardige karakter van de door haar voorgehouden bekering, noch op de conclusie van verwerende partij dat verzoekende partij, gelet op het weinig oprechte en bovendien tevens private karakter van haar bekering, geenszins aannemelijk maakt dat deze bekering aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging bij een eventuele terugkeer naar Iran.

2.2.21. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.22. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT